

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE WOJEWODY PODKARPACKIEGO

P.II. 0911/ 19 /08

z dnia 9 września 2009 r.

Na podstawie art. 85, 86 i 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r., Nr 142., poz. 1591 z późn. zm.)

STWIERDZAM NIEWAŻNOŚĆ

§ 5 ust. 2, § 6 ust. 2 oraz § 7 ust. 3, 4, 5 i 6 uchwały Rady Miasta Sanoka Nr XLVIII/365/09 z dnia 30 lipca 2009 r. w sprawie wprowadzenia Regulaminu określającego tryb i kryteria przyznawania nagród dla nauczycieli ze specjalnego funduszu nagród za ich osiągnięcia dydaktyczno-wychowawcze.

UZASADNIENIE

Uchwała Rady Miasta Sanoka Nr XLVIII/365/09 z dnia 30 lipca 2009 r. w sprawie wprowadzenia Regulaminu określającego tryb i kryteria przyznawania nagród za ich osiągnięcia dydaktyczno-wychowawcze w § 5 ust. 2 i w § 6 ust. 2 wprowadziła wymóg tajności głosowania przez Radę Pedagogiczną wniosków o nagrodę Burmistrza Miasta dla nauczycieli oraz propozycji kandydatów do takich nagród.

Art. 39 ust. 3 i 6 ustawy z dnia 7 września 1991r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 ze zm.) nie przewiduje tajności głosowania w tym zakresie. Tak więc normy zawarte w powołanych paragrafach uchwały zawężają jej zakres i pozostają w rażącej sprzeczności z zakresem regulacji ustawowej.

Natomiast § 7 ust. 3-6 jest niezgodny z prawem w zakresie dotyczącym opiniowania przyznania nagród przez komisję (zespół), w której skład wchodzi przedstawiciele związków zawodowych, rady pedagogicznej lub ZEAS.

Nagrody są przyznawane w ramach stosunku pracy przez pracodawcę. Jest to czynność z zakresu prawa pracy. Za pracodawcę będącego jednostką organizacyjną (a więc taką, jak szkoły) czynności w sprawach z zakresu prawa pracy dokonuje osoba lub organ zarządzający tą jednostką albo inna wyznaczona do tego osoba (art. 3 § 1 k.p.).

Zgodnie z art. 39 ust. 3 i 6 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jedn. Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 z późn. zm.) dyrektor jest kierownikiem zakładu pracy dla zatrudnionych w szkole lub placówce nauczycieli i pracowników niebędących nauczycielami. Z kolei ustawa z dnia 21 listopada 2000r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. Nr 223, poz. 1458 z późn. zm.) wyznaczyła wójta jako osobę uprawnioną do wykonywania czynności z zakresu prawa pracy w stosunku do dyrektora szkoły. Czynności z zakresu prawa pracy w stosunku do nauczyciela, niebędącego dyrektorem szkoły, wykonuje dyrektor szkoły, a w stosunku do dyrektora szkoły - wójt. Uzależnienie przyznania nagrody od zasięgnięcia opinii komisji ogranicza ustawową samodzielność dyrektora szkoły i wójta. Przyznaje też komisji uprawnienie do współdecydowania o dokonaniu czynności z zakresu prawa pracy. Zdaniem organu nadzoru modyfikacja cytowanych wyżej przepisów ustawowych mogłaby nastąpić wyłącznie w drodze aktu prawnego rangi ustawowej lub w drodze aktu wykonawczego do ustawy wydanego na podstawie wyraźnego upoważnienia ustawowego. Regulamin przyznawania nagród dla nauczycieli nie jest takim aktem prawnym i nie może modyfikować ustawy, regulować odmiennie niż ustawa zasad dotyczących dokonywania czynności z zakresu prawa pracy, czy też odmiennie określać podmioty uprawnione do dokonywania czynności z zakresu prawa pracy w imieniu pracodawcy. Ustawodawca wyraźnie doprecyzował, iż są to nagrody wójta i dyrektora, tak więc samodzielnie podejmują oni decyzje o przyznaniu takiej nagrody.

Opiniowanie nagród przez komisję może prowadzić także do naruszenia dóbr osobistych pracownika, o których mowa w art. 23 k.c., w wyniku stworzenia możliwości zapoznania się przez związki zawodowe oraz inne podmioty zarówno z elementami wynagrodzenia, jak i faktem ich przyznawania. Trafnie w tym zakresie wyrokował Sąd Najwyższy: "Zawarte w art. 8, 23 ust. 1 i art. 26 pkt 3 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. Nr 55, poz. 234) uprawnienie do kontrolowania przez związki zawodowe przestrzegania prawa pracy oznacza także uprawnienie do kontrolowania wysokości wynagrodzeń pracowników; nie oznacza natomiast uprawnienia do żądania od pracodawcy udzielenia informacji o wysokości wynagrodzenia pracownika bez jego zgody. Ujawnienie przez pracodawcę bez zgody pracownika wysokości jego wynagrodzenia za pracę może stanowić naruszenie dobra osobistego w rozumieniu art. 23 i 24 kodeksu cywilnego" (uchwała SN z dnia 16 lipca 1993 r., I PZP 28/93, OSNCP 1994, nr 1, poz. 2).

Reasumując, trzeba stwierdzić, iż wprowadzanie obowiązku współdziałania w zakresie przyznawania indywidualnych składników wynagrodzenia nie znajduje podstaw w obowiązującym systemie prawa, godzi w jego spójność, w prerogatywy pracodawcy oraz prawa pracownika.

Na rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie, ul. Kraszewskiego 4A, w terminie 30 dni od jego otrzymania.

w z. WOJEWODY PODKARPACKIEGO

**Małgorzata Chomycz
WICEWOJEWODA**